

ELŐSZÓ

Lőrinczi Etelka páratlan szorgalommal és kitartással gyűjtötte össze szülőfalujának pusztuló és múló értékeit, hagyományait. A hosszú évtizedek során összeállított gyűjtéseit most kötetbe rendezte.

A ma már nyugdíjas tanítónő nemcsak megfigyelője, hanem részese, alakítója is volt mindannak, amiről a jelen kötetben beszámol. Rövidebb-hosszabb írásai az árapataki népi élet igen sok oldalát érintik, hiszen az árapataki népművészet feldolgozása és átadása mellett az emberélet legfontosabb állomásait, a hagyományokba való belenevelődést, a falusi gazdaélet számtalan elemét is bemutatja.

Néprajzi jellegű dolgozatai, közleményei kötetekben és periodikákban jelentek meg, s számos alkalommal értékelték maximálisan munkásságát és eredményeit, amikor erdélyi és magyarországi gyűjtőpályázaton vett részt. Legértékesebb közleményeiként az árapataki népi díszítőművészettel kapcsolatosakat tartják számon, mivel a Háromszék és a Barcaság határán fekvő faluban a 20. század végéig fennmaradt hajdani székel népművészet igen sok értékes elemét tárják fel.

E munkájának másságát a kötetben kifejtett témák sokszínűsége is hangsúlyozza. A három fejezetbe tömbösített tizenkét írás az árapataki emberek életének sorsfordulóit, a mindennapokat és az ünnepeket, a természet és a tudomány határán húzódó népi növényismeretet és az ezzel összefüggő jelenségeket, valamint a helyi sajátosságok némelyikét taglalja. A szerző mindezt kiegészítette egy rövid falu- és iskola-történettel, mintegy keretet biztosítva a színes adathalmaznak. A nagyszámú népi szöveg szerepeltetésével és a tárgyi világ kellékeinek aprólékos bemutatásával egy olyan kultúraszeletet mutat fel, illetve be, amely funkcionalitásában és folyamatos változásában válik megragadhatóvá ezáltal. A népelet fokozatos átminősülésének mikéntjét, hogyanját igyekszik körbejárni a szerző, olykor értékítéletek megfogalmazásától sem riadva vissza. A múlt és a jelen, az egykori és a mai állapotok párhuzamos szerepeltetésével és következetes összevetésével egy átfogó képet sikerül nyújtania arról, amit a szakirodalom egy faluközösség népi életként határoz meg.

A szerkesztők